Johannes XXI, Pont. Max. (formerly Petrus Hispanus): Copulata tractatuum Petri Hispani et parvorum logicalium etiam Syncategorematum, cum textu, secundum doctrinam Thomae Aquinatis

[Cologne: Heinrich Quentell], 4 Dec. 1489, 1489 Seite 32

commune dupliciter. Uno modo ratione vocis ⁊ eq-uoce. ⁊ sic sortes est bene terminus communis Alio modo ratione significationis ⁊ vniuoce. ⁊ sic sortes nō ē terminus communis

Ar Omne vniuersale predicatur de pluribus. sed nullum signum predicatur de plurib⁹. ergo nullum signum est vniuersale Dicendū ad maiorem φ duplex est vniuersale put sufficit in pposito. s. vniuersale in predicando ⁊ vl'e in distribuendo. modo omne vniuersale in predicando pdicatur de pluribus nō aūt in distribuendo. sed signa dicūtur vl'ia in distribuendo. ⁊ sūt in tali differentia Nam quedā sunt affirmatiua q̄ significāt cōe vniuersaliter affirmatie. vt omnis quicq̄d quilibz. ⁊ sic de alijs Alia sunt negatiua q̄ significāt cōe vl'r negatie. vt nullus neuter nihil Similiter quedā sūt distributiua oīm. vt omnis nullus. ⁊ q̄-dam duo℞. vt neuter vterq₃. ⁊ quedā distributiua partium integralium. vt totus Et ē signū vl'e dispositō subiecti respectiua in ordine ad pdicatum ⁊ non absoluta. dicens qualiter subiectum tenetur vniuersaliter.

Propositio particularis est illa in qua subijcitur terminus communis signo particulari determinat⁹. vt aliquis homo currit. quidam equus mouetur. Signa particularia sunt hec. aliquis quidam reliquus et similia:

Postq̄ pe. hispanus determinauit de ppositōne vniuersali que inter alias habet quantitatem pfectiorē. eo φ subiectū eius tenet actu f̄m moduz enūciandi, p omnib⁹ suppositis aut multis suppositis qd nō fit in alijs Hic cōsequēter determinat de alijs. ⁊ pmo de particulari Cuius ratō est. q2 ppositō pticularis habet quātitatem sui subiecti determinatā p signum. non aūt ppositō indiffinita. sed determinatum est an̄ indeterminatū Dicens pmo. φ ppositō pticularis est illa in qua subijcitur terminus cōmunis signo particulari determinatus. vt quidam homo currit. Unde signa pticularia sūt. quidā aliq̄s alter ⁊c̄.

Ar Ista est particularis. nō om̄is homo currit. q̄a valz illam. q̄dā hō nō currit. ⁊ tamē diffinitō sibi nō cōuenit Dicendum q̄muis formal'r ⁊ explicite diffinitō sibi nō conueniat. tamē equiualenter ⁊ implicite. Pro quo notandum φ ppositō pticularis fit multis modis. Primo qn̄ in eo subijcit terminus communis signo pticulari determinatus. vt q̄daz sol lucz. Scdo quando signo vniuersali preponitur negatō negans. vt non om̄is homo currit Tercō quando preponitur ⁊ postponitur negatō negans signo vniuersali affirmatiuo vl' negatiuo. vt nō om̄is homo non currit. nō nullus homo non currit Quarto fit f̄m aliquos quando alicui pti alicuius enunciationis addit signū pticulare. vt dicēdo oīs hō currit ⁊ q̄dam equ⁹ comedit. q2 ista ps. q̄dā equ⁹ comedit ē pticularis

Ar Ista est pticularis. aliquid currit. ⁊ tamē in ea nō subijcitur terminus communis signo pticulari determinatus Dicendum φ aliq̄d capitur dupliciter Uno modo adiectiue vt includit materiam subiectam. ⁊ sic est virtualiter particularis Alio modo capitur substantiue vt est signum transcendens conuertibile cum ente. ⁊ sic est indiffinita.

Querit Quid sit signum particulare Dicendum φ signum particulare ē dispositō termini communis denotās ipm accipi pro suis inferioribus disiunctiue. vl' p parte eius indeterminata, vt pro indiuiduo vago vnde bene sequit. q̄dam homo currit. ergo sortes currit vel plato currit ⁊c̄. ⁊ sic pticularis potest verificari pro vno tm̄. ⁊ vocatur aliqua propositō pticularis iō. quia subiectum illius propositōnis stat pro particulari. id ē nō pro oībus. sed p aliq̄bus suppositis. lz īdetermiate

Ar Signū particulare nō p̄t terminū cōem determinare. g̊ male dicit in diffinitōne signo pticulari determinatus. ans̄ pz. q2 nullū magis cōe p̄ōt minus cōe determiare. sz signū pticulare ē mag' cōe. eo φ subam infinitā ͥcat. ⁊ p̄t indr̄nter ad quālibz speciē applicari Dōm φ q̄uis signū particulare sit magis confusum f̄m spēm ⁊ significatōnem eius. q2 significat subam infinitam. nō tamē f̄m numerū ⁊ modum significādi. quia sic limitat p demōstratōem. quare etiā p̄t determinare terminū cōem

Propositō indiffinita ē illa. in qua subijcitur termin⁹ cōis nullo signo determinat⁹ vt homo currit

Hic ponit diffinitōz ppōis īdiffinite dicēs. ppō īdiffinita est illa in q̄ subijcit termin⁹ cōis sine signo. vt hō currit. dicit cōis pter terminum singularē. dicit sine signo pter ppōem pticularem ⁊ vl'em. vbi subijcit terminus cōis cum signo

Ar Ista ē indiffinita. tm̄ hō currit vt dicūt logici. et tn̄ ibi subijcit t̄min⁹ cōis cū signo Dōz q̄uis ibi ponit signū exclusiuū. nō tn̄ ponit signū q̄titatiuū vl'e vl' pticulare de q̄b ē hic ad ppositū Et qn̄ dr h. oēs apl'i dei sūt duodecī subijcit termin⁹ cōis cū signo vl'i. ⁊ tn̄ ipa ē indiffinita saltē in sensu vero Dōm φ oēs in pl'ali numero tenet collectiue ⁊ nō distributie. neq₃ ē dispositō subiecti. sz ē ps subiecti. ⁊ totale subiectū sumit sine signo

Ar Hic hō ē spēs subijcit termin⁹ cōis sine signo. ⁊ tn̄ nō ē īdiffinita f̄m reales. g̊ diffinitō nō ɔueīt soli diffinito ⁊ ɔtēt' sub ipo Dōz φ ille t̄min⁹ hō nō tenet cōit' sz singularit. eo φ sub ipo nō p̄t fieri sb̄ suptō. vt nō seq̄t hō ē spēs. g̊ iste hō ē spēs. ⁊ p ɔn̄s ē singular' Et lz ibi nō sbijciat t̄min⁹ singular' singularitate suppositi. tn̄ bn̄ singularitate nate. q2 hō supponit pro nata hūana cōi. q̄ ē vnica ⁊ singular'. Sz moderni dicūt illā ppōez ⁊ ɔsil'ez īdiffinitā. q2 nō ponūt nataz cōez sz dicūt φ hō supponit ibi, p ɔceptu cōi specifico.

Ar Ille terminus est communis qui aptus natus ē predicari de pluribus. sed hic homo ē spēs hō aptus nat⁹ ē predicari de pluribꝫ. g̊ ē terminus cōis Mior pbat. q2 est vl'e Dōm φ hō capit dupl'r Uno modo pro natura humana in suis supposit'. ⁊ sic tenetur communiter. ⁊ predicatur de multis. Alio modo capit pro illa natura cōmuni abstracta a suis suppositis. ⁊ hoc fit quando attribuitur sibi nomen secunde intentionis. ⁊ sic non tenetur communiter sed singulariter singularitate nate. q2 actu nō p̄t capi p supposit'

Qr Quare aliq̄ ppō dr īdiffinita. i. idetmiata Dōz φ iō q2 hz q̄titatē idetmiatā f̄m rē ⁊ intellcm̄. nā acceptō sui sbiecti n̄ ē detmiata ad certā q̄titatē f̄m modū enūciādi. q̄ ɔueit ei p signum

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-222/0032
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG